

בא וראה, מצד אבא יוצא חסד, מצד אמא יוצאת גבורה, והכל אונזו הקדוש ברוך הוא ומתעטר בהם אות ואות.

בית שלishi - שמע ישראל, ישאל סבא. ואהבת את ה' אלהיך. שנה רביה שמעון, והוא סוד עליון שישראל העליון התעטר בצד האבא, ומהו? אברם. והתעטר בצד האמא, ומהו? יצחק.

שנינו, ואהבת - מי שאוהב את המלך, עושה יותר טוב חסד עם הכל. וחסד יותר, אותו שגנרא חסד של אמרת, שלא רוצח עליו שקר, אלא בשכיל אהבת המלך שאוהב אותו יותר, ובאהבת המלך פלוי החסד. ועל זה נקרא יעשה מא) אברם. ומשום (ישעה מא) אברם אהובי. ובгин דרכים ליה יתיר, אסגי חסד בעלמא. ועל דא, הכא ואהבת. וברחימותא תליא חסד, ובאהבה פליי החסד, וזהו הפית השלישי.

הבית קרביעי - (דברים יא) ויהה אם שמוץ. השמרו לכם. ותרה אף ה'. גבורת חזקה ודין קשה היא, וויצאת מצד האמא העליונה. ושנינו, אף על גב שהיא אינה דין, מצד יוצא דין, (שיזכאי) גבורה עליונה. ואמ תאמר, ויהה אם שמוץ שאיננו דין, אין כתר בכל כתרי המלך שלא יכלו בו דין ורוחמים, כל שכן גבורה שנכללו טוב ורע.

וארבעה אלה לוקח אותם ואותו ומתחער בהם, ואלו הן תפליין שמניח הקדוש ברוך הוא. שנינו, הוו"ו הנה עולה מתחער בעטרותיו, ואוחזו את זה ואתה זה ומתחער בכלם, ועל זה ואותו אמצע הכל, שלמעלה ולמטה, להראות חכמה שלמה מכל אגדין.

(שנה רביה אבא, כתיב (דברים י) רק באבוחיך חשק יי').

הא חזי, מפטרא דאבא נפיק חסיד. וככלא אחיד קדשא ביריך הוא, ומתחער בהו, את וא"ו. (דף ס"ב ע"ב) ביתה תליתאה שמע ישראל, ישראל סבא. ואהבת את יי' אלהיך. פאנא רביה שמעון, דא הוא רזא עללה, דישראל עללה אתעטר בסטרא דאבא. ומאי איהו. אברם. ואתעטר בסטרא דאימא. ומאי איהו. יצחק. חניון, ואהבת מאן דרכים ליה למלא, עביד יתיר טיבו חסיד עם כלא. וחסיד יתיר, ההוא דאקרי חסיד דאמת, דלא בעי אגר עליה, אלא בגין רחימותא דמלפא, דרכים ליה יתיר, וברחימותא דמלפא תליא חסיד. ועל דא אקרי (ישעה מא) אברם אהובי. ובгин דרכים ליה יתיר, אסגי חסיד בעלמא. ועל דא, הכא ואהבת. וברחימותא תליא חסיד, וזה היא ביתא תליתאה.

ביתה רביעאה, ויהה אם שמוץ. השמרו לכם. ותרה אף יי'. גבורה מקיפה, ודינא קשיא היא, ונפקת מפטרא דאימא עללה. ותניון, אף על גב דלית היא דין, מפטרא נפקא דין, (נפק) גבורה עללה. ואי תימא, ויהה אם שמוץ דלאו היא דין. לית בתרא מפל בתרי מלפא, דלא יתפליל דין ורוחמי, כל שפנן גבורה דאטכליל טב וביש. ואלין ארבעה נטיל לוון וא"ו, ואתעטר בהו. ואלין אינון תפילין דאנח קדשא ביריך הוא. תנינו, האי וא"ו סליק ונתעטר בעטרוי, ואחד להאי ולהאי, ואתעטר בכליה, ועל דא וא"ו, אמצעתה דכלא, דעתיא ותפא, לאחזה חכמתא שלימטה מכל סטרוי.

(פאני רביה אבא, כתיב (דברים י) רק באבוחיך חשק יי').

באכתייך חשך ה'. מכאן אמר רבי שמעון, האבות הם מרכבה קדושה עליזה, וכחותם חשך ה'. בא וראה, כמו שיש מרכבה קדושה למטה, כך יש מרכבה קדושה למללה. ומה היא? זה שאמרנו, מרכבה קדושה הפל נקרא, והפל נקשר זה בזיה, ונעשה הפל אחד.

רק באכתייך - שלשה, ומרכבה - ארבעה. ארבעה מניין לנו? שבחותם ויבחר בורעם אחוריים. מה משמע? להכליל בהם את דוד הפל, שהוא רביעי להתקן במרכבה הקדושה. שׁנינו, האבות תקון שלמות הפל, והגוף משתכלל בהם ונבנה, וביהם נאחז. בא דוד הפל וshallil הפל, והתקין בגוף והשלימים בהם. ואמר רבי יצחק, כמו שזכה האבות להעתיר במרכבה התקדושה, כך זהה דוד להתקן בעמוד הריביעי של המרכבה.

אמר רבי יהודה, כתוב בדור (שמאל-א ט) והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי. עינים וטוב ראי. מה הטעם אדמוני? מושם שחיל גורלו גרים לו. אדמוני, דין ודין. עם יפה עינים, דין ברוחמים, כמו שבחותם (ישעה נה) חסדי דוד הנאמנים.

אמר רבי יצחק, חסדי דוד, במקומו בארכנה. אלא והוא אדמוני, כמו שאמרנו. עם יפה עינים - אלו האבות. בא וראה, ירושלים וציוון - דין ורוחמים, ואף על פי כן כתוב (מלכים א ח) בעיר דוד היה ציוון. וכחיב (הושע יא) בקרבך קדוש ולא אבא בעיר, נשבע קדשא בריך הוא שלא יבגס בירושלם של מעלה וכו'. איךתי? אמר רבי יהודה, וכל מלכות בית דוד לאתריה למטה. כשתחרור

מפניו אמר רבי שמעון, אבהתא אינון רתיכא קדישא עלאה, וכחיב חשך יי'. תא חזי, כמה דאית רתיכא קדישא למטה, פה אית רתיכא קדישא לעילא. ומאי ניהו, בא דאמרן, רתיכא קדישא כלא אקרי, וככלא אתה שך לא ברא, ואתעביד פלא חד.

רק באבוייך תלה, ורתיכא ארבעה, ד' מנין. דכתיב (דברים י) ויבחר בזרים אחריהם. מי משמע. לאבל לא בהו דוד מלפआ, דאייה רבייעאה, לאתתקנא ברתיכא קדישא. דתגנון, אבהתא תקונא ושלימותא דכלא, וגופא בהו אשפככל ואתבני, ובבו אתה חד. אתה דוד מלכא, ושבליל כלא, ואתקין גופא, ואשלמה בהו. ואמר רבי יצחק, כמה דצוי אבהתא לאתעטרא ברתיכא קדישא, פה זכה דוד לאתתקנא בסמכתא רבייעאה דרתיכא.

אמר רבי יהודה, כתיב ביה בדור, (שמואל א ט) והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי. מי טמא אדמוני. משום דחולקא דעדביה גראמא ליה. אדמוני דינה ודי. עם יפה עינים, דינה ברוחמי. כמה דכתיב, (ישעה נה) חסדי דוד הנאמנים.

אמר רבי יצחק, חסדי דוד, באתריה אוקימנא. אלא והוא אדמוני, כדאמרן. עם יפה עינים, אלין אבהתא. תא חזי, ירושלים וציוון, דינה ורוחמי. ואף על פי כן כתיב, (מלכים א ח) עיר דוד היה ציוון. וכחיב (הושע יא) בקרבך קדוש ולא אבא בעיר, נשבע קדשא בריך הוא שלא יבגס בירושלם של מעלה וכו'. איךתי. אמר רבי יהודה, כה אתהדר מלכו בית דוד לאתריה למטה.